

Privlastňovacie zámená môj, tvoj, náš, váš sa skloňujú podľa zámena **môj**

môj **náš**

tvoj **váš**

jeho, jej **ich** - sú nesklonné

I sg. s mojí**m** bratom
D pl. moji**m** bratom

tvoji**m** zošitom
tvoji**m** zošitom

Rozlíš, kedy ide o osobné zámeno základné a kedy o osobné privlastňovacie zámeno.

Privlastňovacie zámeno zakrúžkuj.

Páči sa mi **jeho** sveter. Zavolali **ich** na slávnosť. Putovali po **ich** stopách. Posadil sa za **neho**. Prišli až k **jej** domu. Sedeli na **ich** mieste. **Ich** to nezaujíma. **Jeho** ani **jeho** sestru na oslavách nikto nevidel.

Doplň privlastňovacie zámená v správnom tvare. Všímaj si pád a dávaj pozor na dĺžne.

- a) Spomedzi spolužiakov bol najvyšší. (*svoj*)
- b) Nad hlavami preletel kďeľ vtákov. (*náš*)
- c) Zalomila rukami nad zošitom. (*môj*)
- d) Z novín som sa dozvedela o úspechoch. (*tvoj*)
- e) Chválil sa prvým miestom. (*svoj*)
- f) Zaobídeme sa aj bez rád. (*váš*)
- g) Pod nohami čosi zapraskalo. (*môj*)
- h) Mám pocit, že sa to rodičom nepáčilo. (*tvoj*)
- i) krajom sa prehnala búrka. (*náš*)
- j) Pred oknom sme sa stretli s starým otcom. (*váš*)

Doplň:

o moj _ ch deťoch, s moj _ mi deťmi, so svoj _ m priateľom, k vaš _ m službám, k n _ m,
t _ to dvaja, o t _ chto dvoch, ak _ si chlapi, ak _ si ľudia, s moj _ m bratom,
nad tvoj _ m výzorom, pred vaš _ m domom, svoj _ m záľubám

Ukazovacie zámená ten, tá, to

	mužský rod	ženský rod	stredný rod
N	ten	tá	to
G	toho	tej	toho
D	tomu	tej	tomu
A	toho (pána) ten (dom)	tú	to
L	o tom	tej	tom
I	tým	tou	tým

	mužský rod životný, plurál	ostatné rody, plurál
N	tí	tie
G	tých	tých
D	tým	tým
A	tých	tie
L	tých	tých
I	tými	tými

Výslovnosť zámen: tí, tie, tieto. Vyslovuj „t“ (tvrdo) nie „ť“!

Spodobovanie: pri spojení predložky a osobného zámena neplatí pravidlo o spodobovaní!

predložka + osobné zámeno – nenastáva spodobovanie !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

predložka + prívlastňovacie zámeno – spodobuje sa !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Príklad

od teba znelá + neznelá – nenastáva, pretože: predložka a **osobné zámeno!**

od tvojho brata znelá + neznelá – nastáva: pretože prívlastňovacie zámeno

Označ spodobovanie predložka + zámeno (daj pozor na výnimky)!

s nami s naším psom s mojou tetou s vami
k vám k vašim rodičom k mojej mame s tebou

Vyfarbi farbičkou len tie slová (spojenia), v ktorých nastáva spodobovanie.

s babkou	s knihou	z domova	zo strechy	z prášku
k našim	k dvoru	pod stolom	k tebe	Janov
zo školy	k farbe	so sestrou	pod borovicou	v kine
v hore	v garáži	vpísať	v zime	rožky
s Tomášom	bezmocný	vklad	knižka	blízko

Opytovacie zámená

N	kto	čo
G	koho	čoho
D	komu	čomu
A	koho	čo
L	kom	čom
I	kým	čím

Zámená aký, ktorý, či sa skloňujú podľa vzorov pekný, cudzí

Ak opytovacie zámená **spájajú vety**, nazývame ich **vzt'ážné zámená**.

	opytovacie	vzt'ážné
aký	Aký budeš mať prospech?	Nevie povedať, aký bude mať prospech.
ktorý	Ktorý sa ti páči?	To je ten dom, ktorý sa ti páči.
či	Čí je ten pes?	Až večer zistili, či bol ten pes.
kto	Kto otvorí dvere?	Uvidíš, kto otvorí dvere.
čo	Čo si chcel?	Nevedel si spomenúť, čo chcel.

Vymedzovacie zámená

Odlišnosť zámena sám a samý

- zámená sám/ sama/ samo označujú **jednu osobu, zviera, vec alebo jednu skupinu**,
- zámená samý/ samá/ samé označujú **veľa** osôb, zvierat... .

sám/sama/samo	samý/ samá/ samé
Chlapi sa sami rozhodli. Dievčatá zostali doma samy. Deti sa aj samy zahrajú.	Pole bolo samý kvet. (mnoho kvetov) Boli tam samí chlapi. (mnoho chlapov) Cesta bola samá kaluž. (plno kaluží)

Neurčité zámená

- **sú tvorené od opytovacích pomocou predpôn alebo prípon**,
- najčastejšie predpony sú da-, nie-, voľa- , všeli- , hoci- , málo- ,
- prípony – koľvek .

dakto/ dačo, niekto/ niečo, voľakto/ voľačo, hocikto/ hocičo, máloktorý/ máločo...

Zámená rovnakého druhu sú v možnosti:

- a) mňa, ony, to, za takým
- b) kto?, čo?, prečo?, s nimi
- c) tuto, sem, tento, toľkoto
- d) náš, vaše, s tebou, mne

V ktorej možnosti jedno slovo nepatrí k ostatným?

- a) ja, ty, on, ona, ono, my, vy, oni, ony
- b) taký, toľký, tu, sem, tadiaľto, túto, tamtá
- c) kto?, čo? aký? ktorý? či? prečo?, kedy?
- d) mňa, teba, jeho, jemu, nemu, mne, naň